

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817202368
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5817202368.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcov: 1/ JUDr. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., U. E. XX/XX, 2/ G. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., U. E. XX/XX, žalobkyňa v rade 2/ zastúpená splnomocneným žalobcom v rade 1/, proti žalovanému: Mesto Námestovo, IČO: 36 373 249, so sídlom Námestovo, Cyrila a Metoda 329/6, právne zastúpený: JUDr. Jozef Polák, advokát so sídlom v M. E., B. K. XXXX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcov v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4C/9/2017-335 zo dňa 9. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcom v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcov zamietol v celom rozsahu a žalobcov v rade 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v pomere 100%, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobcovia na základe kúpnej zmluvy s G. N. zo dňa 02.11.1998 nadobudli do vlastníctva nehnuteľnosti: KN-C parc.č. 2051/39 a KN-C parc.č. 2051/40 a od D. E. nehnuteľnosť KN-C parc.č. 2051/41. D. E. nadobudla vlastnícke právo k spornému pozemku (KN-C parc.č. 2051/41) na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.08.1998 V 884/98 od predávajúceho Slovenskej republiky, v zastúpení Okresného úradu Námestovo. G. N. nadobudla vlastnícke právo k pozemkom KN-C parc.č. 2051/39 a 2051/40 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.08.1998 V 885/98 od predávajúceho Slovenskej republiky, v zastúpení Okresného úradu Námestovo. Predmetné pozemky vznikli odčlenením z KN-C parc.č. 2051/12, a to na základe GP č. 145/98, 146/98 a 147/98. V súčasnej dobe je KN-C parc.č. 2051/12 zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. H. a vlastníkom je Mesto Námestovo (žalovaný). Predmetom žalobného návrhu v konaní Okresného súdu Námestovo sp.zn. 3C/134/2008 bola KN-C parc.č. 2051/56, ostatné plochy a nádvoria o výmere 570 m², ktorá bola vytvorená GP č. 91/2004 zo dňa 07.04.2004, oddelením od KN-C parc.č. 2051/12 a o ktorej bolo rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 3C/134/2008 zo dňa 07.03.2013 rozhodnuté tak, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti je Mesto Námestovo. Aj keď z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že zmluva, na základe ktorej žalobcovia v tomto konaní nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ), keďže výlučným vlastníkom nehnuteľností bolo Mesto Námestovo, táto skutočnosť vyplýva len z odôvodnenia predmetného rozsudku a nie z výroku (v ktorom je uvedená len KN-C parc.č. 2051/56 ostatné plochy a nádvoria o výmere 570 m²). V predmetnom konaní bola platnosť zámennej zmluvy riešená v

rámci prejudiciálnej otázky a s touto sa súd vysporiadal v odôvodnení rozsudku, nebola pojatá do výroku rozsudku, a preto v tomto konaní nezakladá prekážku rozsúdenej veci (rozsudok NS SR sp.zn. 32Cdo/4004/2011 zo dňa 03.12.2013). V tomto konaní žalobcovia mali nadobudnúť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam KN-C parc.č. 2051/39, 2051/40 a 2051/41, na základe kúpnej zmluvy od predávajúcich D. E. a G. N., ktorej vklad povolila Správa katastra Námestovo dňa 13.11.1998 pod č. V 953/98. Z týchto skutočností je zrejmé, že pôvodným vlastníkom predmetných nehnuteľností bol Československý štát a v súlade s ust. § 2 ods. 1, 7 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, dňom 01.05.1991 prešlo vlastnícke k týmto nehnuteľnostiam na v tomto konaní žalovaného. Keďže okresný úrad nebol vlastníkom nehnuteľností, nemohol platne uzavrieť kúpne zmluvy s D. E. a G. N., a teda ani žalobcovia nemohli nadobudnúť vlastnícke právo kúpnu zmluvou V 953/98 od evidovaných právnych predchodcov - nevlastníkov. O trovách konania rozhodol aplikujúc ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podali odvolanie žalobcovia. S poukazom na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd považujú napadnutý rozsudok za nespravodlivý a nezákonný. Poukázali na to, že Najvyšší súd SR už niekoľkokrát judikoval, že pri kasačnom rozhodnutí neexistuje pre súd nižšej inštancie priestor pre právny dialóg alebo úvahy o tom, či je záväzný právny názor správny, fundovaný alebo úplný. Napriek viazanosti názorom odvolacieho súdu v uznesení sp.zn. 7Co/136/2019-264 súd prvej inštancie sa v novom konaní pokynmi a právnym názorom odvolacieho súdu neriadil. Nezaoberal sa dôkazmi, ktoré žalobcovia v žalobe tvrdili, vrátane predložených listinných dôkazov. V rozpore so skutkovým stavom konštatoval, že v konaní okresného súdu sp.zn. 3C/134/2004 (správne malo byť 3C/134/2008 - poznámka odvolacieho súdu), ktorého predmetom bola KN-C parc.č. 2051/56, ktorá bola vytvorená GP č. 91/2004 oddelením od KN-C parc.č. 2051/12, ktorým bolo rozhodnuté, že vlastníkom nehnuteľnosti je Mesto Námestovo, že cit. „V tomto konaní mali žalobcovia nadobudnúť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam parc.č. 2051/39, 2051/40, 2051/41 (pritom vo výroku rozsudku č.k. 3C/134/2008 uvedené pozemky nie sú) na základe kúpnej zmluvy od predávajúcich D. E. a G. N., ktorej vklad povolila Správa katastra Námestovo pod č. V 953/98. G. N. mala nadobudnúť vlastnícke právo k parc.č. 2051/39 a 2051/40 na základe kúpnej zmluvy V 885/98 od Okresného úradu Námestovo. D. E. mala nadobudnúť vlastnícke právo k parc.č. 2051/41 na základe kúpnej zmluvy V 884/98 od Okresného úradu Námestovo“. Napokon nepochopiteľne súd uvádza, že „Z týchto skutočností je zrejmé, že pôvodným vlastníkom predmetných nehnuteľností bol Československý štát a v súlade s § 2 ods. 1, 7 zák.č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, dňom 01.05.1991 prešlo vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam na v tomto konaní žalovaného“. Z listinných dôkazov v žalobe však takýto skutkový a právny záver nevyplýva. Predmetom konania vo veci sp.zn. 3C/134/2008 bolo určenie vlastníctva k pozemku KN-C parc.č. 2051/56, ktorá vznikla v roku 2004 oddelením od KN-C parc.č. 2051/12. KN-C parc.č. 2051/12 bola vytvorená geometrickým plánom č. 40/93-JB na vlastníka Slovenská republika - Okresný úrad Námestovo a v roku 1991 uvedená parcela ako samostatný pozemok, ktorý mohol byť predmetom právnych úkonov, neexistoval. Preto žalovaný nemohol nadobudnúť vlastníctvo k pozemku KN-C parc.č. 2051/12 dňa 01.05.1991. Sporné pozemky KN-C parc.č. 2051/39, 2051/40, 2051/41 vznikli oddelením od KN-C parc.č. 2051/12 geometrickým plánom č. 40/93-JB, zapísanej na vlastníka Slovenská republika - Okresný úrad Námestovo, ktoré kúpnymi zmluvami nadobudli v roku 1998 právne predchodkyne žalobcov, od ktorých pozemky nadobudli žalobcovia kúpnu zmluvou V 953/1998. KN-C parc.č. 2051/12 žalovaný nadobudol do vlastníctva podľa rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4C/195/99 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/171/2000, pričom vlastníctvo žalovanému potvrdili napriek tomu, že v konaní nepreukázal nadobudnutie PK parciel, z ktorých bol vytvorený podľa § 2 ods. 1 zák.č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Vychádzajúc z uvedeného žalovaný nemohol nadobudnúť vlastníctvo KN-C parc.č. 2051/12 od 01.05.1991 podľa § 2 ods. 1, 7 zák.č. 138/1991 Zb., nakoľko v tom čase KN-C parcela neexistovala, žalovaný získal vlastníctvo KN-C parc.č. 2051/12 až 31.05.2001 na základe právoplatného rozsudku vyššie uvedeného a žalovaný nepreukázal právny titul, na základe ktorého mal nadobudnúť vlastnícke právo k pozemno-knižným parcelám, z ktorých KN-C parc. č. 2051/12 vznikla (PK parc.č. 3692, 1036, 3695), ktoré boli k 01.05.2001 vo vlastníctve SR. PK parcely, z ktorých vznikla KN-C parc. č. 2051/12, boli do pozemkovej knihy zapísané na základe vyvlastňovacieho výmeru ONV v Námestove zo dňa 13. novembra 1956, č.j. list 1330/56 a geometrického plánu s výkazom plôch, pričom ako vlastníkom bol zapísaný Československý štát - v správe KNV, odbor výstavby v Žiline v celosti. K 01.05.1991, kedy nadobudol účinnosť Zákon o majetku obcí č. 138/1991 Zb., PK parcely, z ktorých bola vytvorená KN-C parc.č. 2051/12, v roku 1997 neprešli do vlastníctva Mesta Námestovo, lebo k týmto nehnuteľnostiam nemalo právo hospodárenia. Podľa § 11 ods. 1 zák.č. 61/1977 Zb. o lesoch neprešli do vlastníctva obcí lesy, podľa § 32 ods. 3 zák.č.

138/1973 Zb. o vodách neprešli do vlastníctva obcí vodné toky, podľa § 3 ods. 1 zák.č. 131/1961 Zb. cestný zákon neprešli do vlastníctva obcí cesty, lebo k nim nemali právo hospodárenia. Pokiaľ bolo v pozemkovej knihe k PKN parc.č. 1036 - les, PKN parc.č. 3692 - vodná nádrž a PK parc.č. 3695 - cesty, všetky v KÚ H., zapísané právo hospodárenia bývalému Národnému výboru KNV - odbor výstavby v Žiline, tak tento zápis nezodpovedá právnomu stavu platnému k 01.05.1991, a to s poukazom na § 64 ods. 1, 2, § 65 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka. Súd preto na základe týchto dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že žalovaný získal KN-C parc.č. 2051/12 podľa § 2 ods. 1, 7 zák.č. 138/1991 Zb. dňom 01.05.1991. Súd v konaní odmietol vykonať dôkazy, ktoré navrhovali, a to výsluch žalobkyne v rade 2/ a vyžiadanie správy z katastra nehnuteľností o originalite geometrických plánov. Dôkazy odmietol napriek tomu, že žalobkyňa v rade 2/ chcela vypovedať o okolnostiach súvisiacich s prejednávanou vecou, nakoľko sa týkali prevodu vlastníctva pozemkov KN-C parc.č. 2051/12 v čase, keď prevod vlastníctva pozemku na základe zák.č. 138/1991 Zb. ex lege nebol možný, lebo k tomuto pozemku, resp. k PK parcelám, z ktorých vznikol, nepatrilo právo hospodárenia národnému výboru, na území ktorého sa nachádzali k 01.05.1991. Tieto okolnosti jej boli osobne známe z pracovného pôsobenia na Okresnom úrade Námestovo. Týmto súd odoprel žalobkyni konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/259/2010. Na základe tohto, ako aj vyjadrenia zákonnej sudkyne na predchádzajúcom pojednávaní, že „ona by bola najradšej, keby v tomto konaní nevystupovala“, podali námietku zaujatosti podľa § 52 ods. 1 CSP. Poukázali tiež na to, že s rodinou sudkyne aj s ňou samotnou boli dlhé roky v susedskom vzťahu. Domnievajú sa preto, že z tohto susedského vzťahu mohla vzniknúť voči nim, najmä však voči žalobkyni v rade 2/ zo strany sudkyne animozita, ktorá sa prejavila tým, že žalobkyni odmietla viackrát v konaní vyjadriť sa osobne v priebehu konania, ba dokonca, neumožnila jej ako strane uskutočniť procesný úkon, ktorým chcela odvolať plnú moc. Pochybnosti o nezaujatosti sudkyne svedčí aj spôsob vedenia pojednávania pokiaľ ide o hospodárnosť konania. Pôvodne rozhodol 23.08.2018, keď žalobu zamietol pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci s povinnosťou úhrady trov konania žalovanému, pričom sa takéto žaloby zamietajú od stola, bez nariaďovania pojednávania, napriek tomu v tejto veci súd rozhodol na pojednávaní. Pojednávanie 25.02.2020 odročil na 09.07.2020, pričom podľa ich názoru odročenie bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti, lebo súd na pojednávaní nevykonával žiadne dokazovanie. Preto poukazujú na to, že rozhodnutie prvostupňového súdu vo veci náhrady trov konania je nesprávne, lebo je v rozpore s § 157 ods. 1 CSP. Súd na námietku zaujatosti neprihliadol podľa § 53 ods. 1, 3 CSP a takéto rozhodnutie považujú za nesprávne, lebo rozhodnutie je v rozpore so skutkovým stavom. Námietku uplatnili 09.07.2020 ihneď po tom, ako súd odmietol žalobkyni v rade 2/ vyjadriť sa k prejednávanej veci a po tom, keď jej neumožnil uskutočniť procesný úkon, a to odvolanie plnej moci, aby sa mohla k veci vyjadriť samostatne, preto mal postupovať vo veci námietky podľa § 54 ods. 1, 2 CSP. V nadväznosti na to žiadajú, aby odvolací súd po preskúmaní dôvodov ich odvolania rozhodol tak, že žalobe vyhovie, resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na nové konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu namietal oneskorené podanie odvolania zo strany žalobcov, nakoľko z údajov a dokumentov, ktoré sú založené v elektronickom súdnom spise, je zrejmé, že rozsudok im bol doručený 24.09.2020, pričom 15-dňová lehota na podanie odvolania uplynula 09.10.2020, avšak v tento deň do elektronickej schránky Okresného súdu Námestovo nebolo doručené žiadne písomné podanie žalobcov. Do elektronickej schránky odvolanie žalobcov bolo doručené až dňa 11.10.2020, teda po zákonnej lehote. Pri zachovaní lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci okamih odoslania elektronickeho dokumentu, ale okamih doručenia tohto dokumentu určenému systému, prostredníctvom ktorého sa elektronicke podanie podáva (systém e-Žaloby) a prostredníctvom ktorého sa následne odosiela príslušnému súdu. Úprava civilného poriadku platná a účinná v čase podania odvolania zo strany žalobcov vylučovala možnosť uskutočnenia podania strany adresovaného súdu formou elektronickej správy bez zaručeného elektronickeho podpisu. Ani jedno z podaní, ktoré uskutočnili žalobcovia v období od 24.09.2020 do 11.10.2020, nemá náležitosti v zmysle § 125 CSP. Odvolanie napokon považuje za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správny. Tvrdenie žalobcov, že súd nerešpektoval právny záver odvolacieho súdu, je objektívne nepravdivé, čo preukazujú skutočnosti uvedené v bode 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie v odôvodnení celkom jasne uviedol, že v konaní vedenom pod sp.zn. 3C/134/2008 bola platnosť zámennej zmluvy riešená v rámci prejudiciálnej otázky a s touto sa súd vysporiadal v odôvodnení rozsudku, a teda nebola pojatá do výroku rozsudku, preto v tomto konaní nezakladá prekážku rozsúdenej veci. Žalobcovia v odvolaní v celom rozsahu zotrvali na právnej argumentácii, ktorú predostierali v rámci konania na súde prvej inštancie, s ktorou sa tento správne vypořiadal, keď ju považoval v celom rozsahu za nedôvodnú. Nie je sporným tvrdenie žalobcu, že pozemky,

ktoré tvoria predmet tohto sporu, boli vytvorené oddelením od KN-C parc.č. 2051/12. Zo skutkových tvrdení uvedených v žalobnom návrhu je zrejmé, že žalobcovia sú právnymi nástupcami Slovenskej republiky - Okresného úradu Námestovo vzhľadom na skutočnosť, že predmetné pozemky mali byť najskôr vo vlastníctve Slovenskej republiky - Okresného úradu Námestovo, ktorá ich mala v roku 1998 na základe kúpnej zmluvy previesť za G. N. a D. E., ktoré ich mali následne previesť na žalobcov, avšak na základe týchto právnych úkonov sa žalobcovia nikdy nemohli stať vlastníckymi sporných nehnuteľností. Kúpna zmluva uzatvorená medzi G. N., D. E. a Slovenskou republikou - Okresným úradom Námestovo sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, nakoľko Slovenská republika v tom čase nebola vlastníkom predmetných nehnuteľností vzhľadom na nadobudnutie účinnosti zák.č. 138/1991 Zb.. V čase uzatvorenia zmluvy v roku 1998 bol vlastníkom predmetných pozemkov žalovaný, a preto s prihliadnutím na princíp *nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*, t.j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko má sám, nebol oprávnený uzatvoriť kúpnu zmluvu s G. N. a D. E.. KN-C parc.č. 2051/12 bola pôvodne vytvorená z pozemno-knižných parciel č. 3692, 1036 a 3695, ktoré parcely v čase účinnosti Zákona o majetku obcí č. 138/1991 Zb. spĺňali kritériá pre prechod vlastníckeho práva týchto nehnuteľností na obec, a preto Mesto Námestovo sa ku dňu účinnosti tohto zákona, t.j. 01.05.1991, stalo zo zákona vlastníkom týchto pozemkov. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením žalobcov, že pozemky, z ktorých bola vytvorená neskôr KN-C parc.č. 2051/12, boli v čase účinnosti tohto Zákona o majetku obcí základným lesným pôdnym fondom a v tomto smere poukazuje na rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4C/1995/1999-43 v znení opravného uznesenia sp.zn. 4C/195/99 zo dňa 10.05.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 5Co/171/2000-63 zo dňa 18.01.2001, v ktorom konaní sa riešila otázka vlastníckeho práva žalovaného k KN parc.č. 2051, KN parc.č. 2051/10, KN parc.č. 2051/11, KN parc.č. 2051/12, KN parc.č. 2051/16, KN parc.č. 2051/31, KN parc.č. 2051/32 a KN parc.č. 2051/33. V tomto konaní bola otázka prechodu pozemkov v zmysle zák.č. 138/1991 Zb. na obec právoplatne vyriešená. Ďalej poukázal na odôvodnenie predmetného rozsudku. V danom prípade sporná parcela č. 2051/12 a ani pôvodná pozemno-knižná parcela netvorila základný lesný pôdny fond, ale sa jednalo v prevažnej miere o časť centra mesta Námestovo, vrátane komunikácií a uvedené v tomto konaní, ale aj v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 3C/134/2008, potvrdili aj sami žalobcovia, keď uviedli, že parcela bola určená na investičnú výstavbu - na stavbu parkoviska. Otázka prechodu vlastníckeho práva pozemkov, z ktorých boli pozemky, ku ktorým sa žalobcovia domáhajú určenia vlastníckeho práva v tomto konaní podľa zák.č. 138/1991 Zb. na Obec Námestovo, bola právoplatne vyriešená v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4C/195/1999. Poukázal na zásadu právnej istoty a v tej súvislosti na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV.ÚS 499/2011-25, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/231/2013. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne právne posúdil. Klásť si takúto otázku je nielen zbytočné, táto otázka je úplne nepatričná. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je akékoľvek nové právne posudzovanie právoplatného súdneho rozhodnutia v inom (ďalšom) konaní tých istých účastníkov vylúčené. Tvrdenia a argumenty žalobcov nie sú spôsobilé zvrátiť ani skutkové, ani právne posúdenie veci uskutočnené súdom prvého stupňa, ktoré je správne. Žalobcovia v odvolaní v podstate zotrvávajú na svojich námietkach a procesnej obrane, ktoré predniesli v rámci konania pred súdom prvého stupňa, pričom so všetkými námietkami, ktoré žalobcovia uvádzajú vo svojom odvolaní, sa prvostupňový súd správne vysporiadal v rámci odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 100%.

5. Žalobcovia v replike uviedli, že tvrdenia žalovaného o oneskorenom podaní odvolania nie je pravdivé, nakoľko rozsudok prevzali dňa 24.09.2020 a dňa 02.10.2020 podali odvolanie. Ústredný portál verejnej správy v elektronickej schránke žalobcu v rade 1/ potvrdil odoslanie odvolania dňa 02.10.2020 o 18.06 hod. a v elektronickej schránke žalobcu Okresný súd Námestovo dňa 02.10.2020 o 18.27 hod. potvrdil doručenkou prijatie podania odvolania. V nedôvodnosti podaného odvolania žalovaný neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by relevantným spôsobom mali vyvrátiť ich tvrdenia o nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný uvádza také skutkové a právne tvrdenia, ktoré sú v rozpore s dôkaznou situáciou. Tvrdí, že právní predchodcovia žalobcov uzatvorili kúpne zmluvy s Okresným úradom Námestovo, sú absolútne neplatné, nakoľko v tom čase nebol ich vlastníkom, a to vzhľadom na nadobudnutie účinnosti zák.č. 138/1991 Zb., ktoré pozemky nadobudol žalovaný do výlučného vlastníctva ex lege. Z predložených listinných dôkazov však vyplýva, že pozemky, ktoré boli predmetom kúpnych zmlúv medzi právnymi predchodcami žalobcov a SR - Okresným úradom Námestovo, boli

vytvorené z KN-C parc.č. 2051/12, ktorá v čase účinnosti zák.č. 138/1991 Zb. ešte ani neexistovala. KN-C parc.č. 2051/12 vznikla z PK parciel, ku ktorým neprislúchalo právo hospodárenia národnému výboru ku dňu účinnosti zákona č. 369/1990 Zb., na území ktorého sa nachádzali, teda na území bývalého MsNV Námestovo. Žalovaný nepreukázal titul prechodu vlastníckeho práva k týmto pozemkom do jeho vlastníctva. Z toho vyplýva, že Mesto Námestovo nemohlo tieto pozemky, ani následne z nich vytvorenú KN-C parc.č. 2051/12, získať do vlastníctva ex lege. Slovenská republika - Okresný úrad Námestovo ako vlastník pozemku KN-C parc.č. 2051/12 mal právo pozemky z nej vytvorené v roku 1998 predať právnym predchodcom žalobcov.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu namietal, že odvolanie žalobcami bolo podané po zákonom stanovenej lehote, odvolací súd poukazuje na to, že zo spisového materiálu vyplýva, že žalobcovia predmetné odvolanie podali včas, v zákonom stanovenej lehote. Z doručeník založených v spise je zrejmé, že žalobcom bol rozsudok doručený dňa 24.09.2020 (žalobkyni v rade 2/ bol doručovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu - žalobcu v rade 1/). Odvolanie žalobcami bolo podané dňa 02.10.2020, ako to vyplýva z potvrdenej doručky ústredného portálu verejnej správy s tým, že Okresný súd Námestovo prijal podanie odvolania dňa 02.10.2020 o 18.27 hod..

8. Žalobcovia v odvolaní namietali, že napriek viazanosti názorom odvolacieho súdu, okresný súd sa v novom konaní pokynmi a právnym názorom odvolacieho súdu neriadil. V prejednávanej veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 4C/9/2017-141 zo dňa 24.08.2018, ktorým bola žaloba zamietnutá pre prekážku rozhodnutej veci. Na základe odvolania žalobcov uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 7Co/136/2019-264 zo dňa 30.10.2019 bol vyššie uvedený rozsudok zrušený, nakoľko odôvodnenie rozsudku bolo nepreskúmateľné a v novom konaní mal náležite posúdiť totožnosť predmetu konania a v prípade, že v novom rozhodnutí opäť dospeje k názoru, že sa jedná o prekážku rozhodnutej veci, náležite odôvodní predmet konania v tejto veci, s vecou vedenou pod sp.zn. 3C/134/2008. Súd prvej inštancie sa otázkou prekážky rozhodnutej veci s posúdením totožnosti predmetu konania vedenom pod sp.zn. 3C/134/2008 vysporiadal v bode 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku a uzavrel, že sa nejedná o prekážku rozhodnutej veci, nakoľko z esenciálnej časti rozsudku (výroku) vyplýva, že predmetom tohto konania bol pozemok KN-C parc.č. 2051/56 a len v odôvodnení rozhodnutia bola prejudiciálne posúdená neplatnosť zámennej zmluvy. Z uvedeného nie je možné prijať záver, že súd prvej inštancie sa neriadil pokynmi a právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Odvolací súd poukazuje na definíciu pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ uvedenú v rozhodnutí najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/6/2017 zo dňa 6. marca 2017, kde sa uvádza: „Ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdom SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj jednotlivu v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/44/2010 zo dňa 31.01.2012 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2013 pod publikačným číslom 40, v ktorom bola prijatá právna veta: „Pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením.“

10. Ústavný súd vo viacerých rozhodnutiach apeloval na dodržiavanie princípu právnej istoty, ktorá je zabezpečená vtedy, keď sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva odpoveď (napr. I.ÚS 87/93, PL.ÚS 16/95 a II.ÚS 80/99, III.ÚS 356/06). Pritom musí ísť o rozhodovanie o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pretože protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty a ani v dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne IV.ÚS 49/06, III.ÚS 300/06).

11. V preskúmvanej veci bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 3C/134/2008-179 zo dňa 07.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 8Co/260/2013-205 zo dňa 11.10.2013 bolo ustálené, že spätnou identifikáciou Správy katastra v Námestove, vyhotovenou 05. 01. 2007, je zrejmé, že KN-C parc. č. 2051/12 bola vytvorená z parcel, ktoré boli pôvodne evidované v pozemno-knižných protokoloch ako parc. č. 3692 (z protokolu č. 1153), parc. č. 1036 (z protokolu č. 1152) a parc. č. 3695 (z protokolu č. 1154). Tieto parcely v čase účinnosti Zákona o majetku obcí č. 138/1991 Zb. spĺňali kritéria pre prechod vlastníckeho práva týchto nehnuteľností na obec, t. j. - Mesto Námestovo. Mesto Námestovo ku dňu účinnosti zákona o majetku obcí, t. j. 01. 05. 1991 sa stalo zo zákona - ex lege vlastníkom týchto pozemkov. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaných (v tomto konaní žalobcovia v rade 1/ a 2/), že pozemky, z ktorých bola vytvorená neskôr KN-C parc. č. 2051/12 boli v čase účinnosti tohto zákona o majetku obcí základným lesným pôdnym fondom. V právoplatnom rozhodnutí Okresného súdu Námestovo č. k. 4C/195/1999-43 zo dňa 28. 02. 2000 v znení opravného uznesenia sp.zn. 4C/195/99 zo dňa 10.05.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/171/2000-63 zo dňa 18. 01. 2001, sa riešila otázka vlastníckeho práva žalobcu (v tomto konaní žalovaný) k parc. KN č. 2051 - ost. plocha o výmere 17908 m², KN 2051/ 10 - ost. plocha o výmere 2926 m², KN 2051/11 - zast. plocha o výmere 170 m², KN2051/12 - ost. plocha o výmere 80757 m², KN 2051/16 - ost. plocha o výmere 2087 m², KN 2051/31 - ost. plocha o výmere 232 m², KN 2051/32 - ost. plocha o výmere 44 m², KN 2051/33 - ost. plocha o výmere 152 m² v kat. území H.. Aj uvedené parcely boli vytvorené z časti z pozemno-knižnej parc. č. 1026 zapísanej v záp. č. 1152 pozemkovej knihy kat. úz. H.. V tomto konaní bola otázka prechodu pozemkov podľa zákona č. 138/1991 Zb. na obec H. tvoriacich aj lesné pozemky vyriešená.

Vo vyššie citovaných rozhodnutiach bol prijatý záver, že podľa § 3 písm. a/ zák.č. 138/1991 Zb. v spojitosti s čl.10 vtedy platnej Ústavy ČSFR (ústavný zákon č. 100/1960 Sb. v znení zmien a doplnkov), sa okrem iného nemohol stať vlastníctvom obcí len základný lesný pôdny fond, pričom citovaný zákon a ani Ústava ČSFR nevyučovali nadobudnutie pozemku označeného kultúrou „ les“ do vlastníctva obce, ak takýto pozemok označený „ les“ netvoril základný lesný fond. V konaní vedenom pod sp.zn. 4C/195/99 bolo vierohodne zdokladované na fotokópii z pozemkovej mapy kat. úz. H. a všeobecne známymi skutočnosťami v tomto regióne, že pred výstavbou Oravskej priehrady v minulosti sporná plocha v prevažnej časti tvorila centrum a ďalšie časti mesta H., ako obce, vrátane komunikácie vedúcej smerom k Slanickému kostolu. Sporné pozemky preto nemohli nikdy tvoriť a nebolo ani preukázané, že by tvorili základný lesný pôdny fond, bez ohľadu na to, ako, v ktorom období boli evidenčne zapísané.

12. V preskúmvanej veci bolo teda preukázané, že sporné pozemky KN-C parc.č. 2051/39, 2051/40 a 2051/41, ktoré boli zamenené za pozemok KN-C parc.č. 2051/56 zámennou zmluvou medzi sporovými stranami a ani pôvodná pozemno-knižná parcela netvorili základný lesný pôdny fond, ale sa jednalo v prevažnej miere o časť centra mesta H., vrátane komunikácii. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 3C/134/2008-179 zo dňa 07.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 8Co/260/2013-205 zo dňa 11.10.2013 bola zámenná zmluva zo dňa 4.5.2004 medzi žalobcami a žalovaným z vyššie uvedených dôvodov prejudiciálne posúdená ako absolútne neplatná podľa § 39 OZ, pretože tak zamenené ako aj zamieňané pozemky, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, boli vo výlučnom vlastníctve žalovaného a vlastníctvo nadobudol na základe § 2 ods. 1 zák.č. 138/1991 Zb. dňom účinnosti tohto zákona, t.j. 1.5.1991 a jedine žalovaný ako vlastník pozemkov bol v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Z uvedených dôvodov žalobcovia v rade 1/ a 2/ nemohli nadobudnúť vlastníctvo k pozemkom KN-C parc.č. 2051/39, 2051/40 a 2051/41 na základe kúpnej zmluvy od predávajúcich D. E. a G. N., nakoľko i tieto kúpili sporné pozemky od nevlastníka, a to Slovenskej republiky, v zastúpení Okresného úradu Námestovo, ktorý v tom čase zastupovala žalobkyňa v rade 2/.

13. Ako už vyššie v bodoch 9. a 10. odôvodnenia bolo poukazované na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, pokiaľ už bola v konaní pred súdom právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu sporových strán, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením. Z uvedeného dôvodu odvolací (ako na to správne poukázal aj súd prvej inštancie) vychádzal z vyriešenej hmotnoprávnej otázky v konaniach vedených na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4C/195/1999 a 3C/134/2008, že ku dňu 1.5.1991 bol vlastníkom sporných nehnuteľností ex lege žalovaný. Teda v čase uzatvorenia kúpnych zmlúv v roku 1998 bol vlastníkom predmetných pozemkov žalovaný, a preto s prihliadnutím na princíp nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, t.j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko má

sám, Slovenská republika v zastúpení Okresným úradom Námstovo nebola oprávnená uzatvoriť kúpnu zmluvu s G. N. a D. E. a tieto následne kúpnu zmluvu so žalobcami. KN-C parc.č. 2051/12 bola pôvodne vytvorená z pozemno-knižných parciel č. 3692, 1036 a 3695, ktoré parcely v čase účinnosti Zákona o majetku obcí č. 138/1991 Zb. spĺňali kritériá pre prechod vlastníckeho práva týchto nehnuteľností na obec, a preto Mesto Námestovo sa ku dňu účinnosti tohto zákona, t.j. 01.05.1991, stalo zo zákona vlastníkom týchto pozemkov.

14. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného nebolo vo veci nutné ani vykonať dokazovanie výsluchom žalobkyne v rade 2/, nakoľko predmetná hmotnoprávna otázka bola vyriešená už predchádzajúcimi rozhodnutiami.

15. Žalobcovia v odvolaní namietali, že vzniesli námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi a o tejto námietke súd prvej inštancie nesprávne postupoval. Odvolací súd má zato, že žalobcovia v námietke zaujatosti poukazovali na postup súdu, čo v zmysle ust. § 53 ods. 3 CSP na takú námietku neprihliada (ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá). Súd prvej inštancie správne postupoval, keď námietku zaujatosti v tejto časti nadriadenému súdu nepredložil. V ďalšej časti namietali zaujatosť sudkyne z dôvodu, že v minulosti boli v susedskom vzťahu, čo mohlo ovplyvniť, že sudca nevykonal navrhovaný dôkaz, a to výsluch žalobkyne v rade 2/. K tejto skutočnosti je nutné poukázať na ust. § 53 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Zákonným sudcom je sudca, ktorý je právny predpismi (vrátane predpisov vnútornej povahy, ako napr. rozvrhom práce) určený príslušnú vec prejednať a rozhodnúť. Z obsahu spisu vyplýva, že sudkyňa Mgr. Vanda Mikulášová bola vo veci určená ako zákonný sudca náhodným výberom v zmysle rozvrhu práce na rok 2017. Žalobcom bolo známe od podania žaloby, ktorý zákonný sudca bude prejednávať ich sporovú vec a takisto im teda bolo známe, že v minulosti mali so zákonnou sudkyňou susedský vzťah, preto ak sú toho názoru, že boli tam dôvody zaujatosti plynúce z tohto susedského vzťahu, mali podať námietku zaujatosti do siedmich dní odvedy, odkedy sa dozvedeli, kto je zákonným sudcom v prejednávanej veci. Z týchto dôvodov je opätovne nutné konštatovať, že súd prvej inštancie správne postupoval v zmysle § 53 ods. 1 CSP, keď vec nepredkladal nadriadenému súdu na rozhodnutie. Odvolací súd len na okraj považuje za nutné konštatovať, že ani v takto vznesených námietkach zaujatosti nevidel dôvod na vylúčenie zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci, nakoľko obava z nedostatku nestrannosti a nezaujatosti zákonnej sudkyne nie je dôvodná. Vychádzajúc z objektívnej a subjektívnej stránky sudcovskej nezávislosti odvolací súd nezistil také okolnosti, ktoré by mali alebo mohli byť vnímané ako porušujúce právo na spravodlivý proces (článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) a negarantujúce rozhodovanie nezávislým a nestranným sudcom. Neboli zistené predpoklady v zmysle ust. § 49 ods. 1 CSP zakladajúcich pochybnosti o nezaujatosti zákonnej sudkyne. Zo zápisnice z pojednávania dňa 9.7.2020, ako aj zo zvukového záznamu nevyplýva, že žalobkyňi v rade 2/ nebolo umožnené odvolanie plnej moci na zastupovanie žalobcom v rade 1/.

16. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcom v rade 1/ a 2/.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)